

200707476/1.

Datum uitspraak: 14 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36580 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Assen, van 18 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

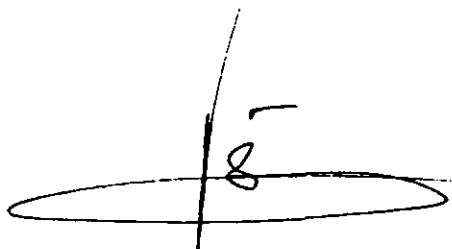
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 november 2007

156-550.

Verzonden: 14 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

27.Sep. 2007 13:58

GCPV HC-TEAM ZWOLLE

Nr. 6837 274P. 6/19 2/5

7

Postadres Postbus 1230
6201BB MAASTRICHT

Limburg-Zuid

9912 27.2053

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Divisie Regionale Vreemdelingenrecherche
Behandeld door H.M.G. Verheljen
Telefoon 045 - 400 59 25
Fax 045 - 400 59 29
V-nummer / Zaak / Zaak - 27/08/2007
Datum 24/09/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Hubertus Margaretha Gerardus Verheljen, inspecteur van het regionaal politiekorps
Limburg-Zuid,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Sierra Leone
Nationaliteit(en)	:	Guinese, Guinese
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 89, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Veroordeeld is terzake een misdrijf
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Heerlen
Datum	:	24/09/2007

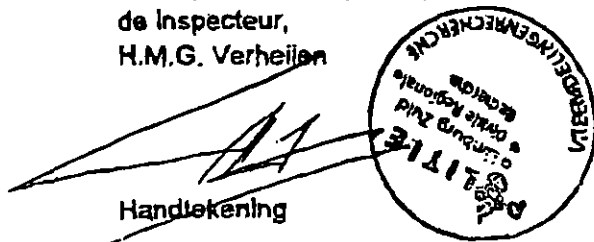
V.nr:

Pagina 1 van 2

Tijd

: 12:25 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de Inspecteur,
H.M.G. Verheijen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/36580 VRONTN A R03 G17 S4

Uitspraak van 18 oktober 2007 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Guinese nationaliteit,
IND-dossiernummer: 9912.27.2053,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. K.J. Meijer, advocaat te Sint Annaparochie,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. R. de Groot,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 24 september 2007 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 24 september 2007 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 4 oktober 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Pular taal.

Na sluiting van het onderzoek ter zitting heeft de rechtbank besloten het onderzoek te heropenen om verweerder in de gelegenheid te stellen aan te geven of er zicht op uitzetting is.

Verweerder heeft dit aangegeven bij fax van 11 oktober 2007. De gemachtigde van eiser heeft hierop gereageerd bij fax van 15 oktober 2007.

De rechtbank heeft bepaald dat een nadere zitting achterwege blijft, nu partijen daarvoor toestemming hebben gegeven. De rechtbank heeft het onderzoek gesloten.

Motivering

Eiser is in aansluiting op zijn strafrechtelijke vrijheidsbeneming in vreemdelingenbewaring gesteld.

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wer dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

Namens eiser is naar voren gebracht dat er geen zicht op uitzetting is vanwege het besluit- en vertrekmoratorium ten aanzien van asielzoekers uit Guinee, bovendien komt uitzetting in strijd met artikel 15 van de Definitierichtlijn. Verder dient er rekening te worden gehouden met de belangen van het minderjarige kind van eiser die hier te lande verblijft. Tot slot is namens eiser aangegeven dat eiser wellicht onder het generaal pardon valt.

De rechtbank overweegt als volgt.

Verweerder heeft vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, terwijl eiser zich niet heeft gehouden aan zijn vertrektermijn. Verder is eiser veroordeeld terzake van een misdrijf, heeft hij eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven en beschikt hij niet over voldoende middelen van bestaan. Deze gronden zijn door eiser niet betwist.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat sprake is van voldoende zicht op uitzetting. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat gelet op het besluit- en vertrekmoratorium, welke geldt vanaf 3 mei 2007 en loopt tot 1 april 2008, niet wordt overgegaan tot het uitzetten van onderdanen van Guinee, echter behoudens gevallen van contra-indicaties. Verweerder heeft aangegeven dat, ondanks het besluit- en vertrekmoratorium, in geval van contra-indicaties wel gedwongen wordt uitgezet naar Guinee. Daar eiser criminele antecedenten heeft zal het vertrekmoratorium niet op hem worden toegepast. Op grond van het vorenstaande overweegt de rechtbank dat er zicht op uitzetting is. Eisers stelling dat uitzetting in strijd komt met de Definitierichtlijn kan in de bewaringsprocedure niet worden getoetst, daar het een asielgerelateerde grond betreft. Een dergelijke grond kan slechts worden getoetst in een asielprocedure.

Verder is namens eiser betoogd dat er geen zicht op uitzetting bestaat vanwege het feit dat hij wellicht valt onder het generaal pardon.

De rechtbank overweegt daaromtrent dat, gezien eisers veroordelingen, het onwaarschijnlijk is dat eiser onder het generaal pardon zal komen te vallen nu in de voorwaarden van de pardonregeling (bijlage 1 bij de brief van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 25 mei 2007 kenmerk DVB/5486336/07) is bepaald dat er geen verblijfsvergunning op grond van de regeling wordt verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is onder andere het geval indien wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf(fen) of maatregel(en) in totaal tenminste één maand bedraagt. Aan eiser is een hogere straf opgelegd.

Tot slot is de rechtbank van oordeel dat de bewaring op grond van de belangen van het minderjarige kind van eiser niet onrechtmatig is.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Beslissing

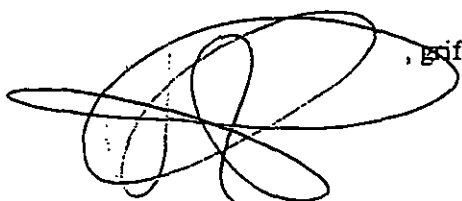
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

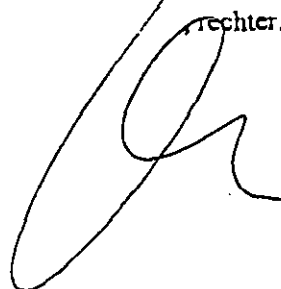
Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. B.I. Klaassens, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 18 oktober 2007 in tegenwoordigheid van mr. C.M. Duijts, griffier.

, griffier.

, rechter.

Afschrift verzonden op: 18 OKT 2007

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
5864-C
24 OKT. 2007.
ZAAK NR. 200707476
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

CORRESPONDENTIEADRES
Postbus 10
9076 ZN St. Annaparochie
T (0518) 40 21 86
F (0518) 40 29 76

P.001

weerder heeft aangegeven dat, ondanks het besluit- en vertrekmoratorium, in geval van contra-indicaties wel gedwongen wordt uitgezet naar Guinee. Daar eiser criminele antecedenten heeft zal het vertrekmoratorium niet op hem worden toegepast. Op grond van het vorenstaande overweegt de rechtbank dat er zicht op uitzetting is. Eisers stelling dat uitzetting in strijd komt met de Definitierichtlijn kan in de bewaringsprocedure niet worden getoetst, daar het een asielgerelateerde grond betreft. Een dergelijke grond kan slechts getoetst worden in een asielprocedure.”

Toelichting: Appellant merkt op dat het vertrekmoratorium in algemene zin wel op hem van toepassing is. Indien en voor zover er sprake zou zijn van contra-indicaties, is het vertrekmoratorium immers niet anders dan erop gericht om uitzetting welke in strijd zou zijn met artikel 3 EVRM te voorkomen danwel dat aan de norm voor de Definitierichtlijn, 15c, wordt voldaan. Bovendien heeft appellant niet langer een asielprocedure meer lopen zodat hem aldus niets anders resteert om in de onderhavige procedure een beroep te doen op de Definitierichtlijn. Appellant vindt dan ook dat een beroep op de Definitierichtlijn in casu aldus inhoudelijk door de rechtbank beoordeeld had moeten worden. Al met al stelt appellant dan ook dat er geen zicht op uitzetting bestaat. Appellant stelt derhalve voorts dat, nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief II

Ten onrechte heeft de rechtbank Assen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidsbeginsel in haar uitspraak overwogen dat: “De rechtbank overweegt daaromtrent dat, gezien eisers veroordelingen, het onwaarschijnlijk is dat eiser onder het generaal pardon zal komen te vallen nu in de voorwaarden van de pardonregeling (bijlage 1 bij de brief van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 25 mei 2007 kenmerk DVB/5486336/07) is bepaald dat er geen verblijfsvergunning op grond van de regeling wordt verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Dit is onder andere het geval indien wegens een misdrijf een veroordeling tot een gevangenisstraf heeft plaatsgevonden of een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd en het onvoorwaardelijk ten uitvoer te leggen gedeelte van de straf(fen) of maatregel(en) in totaal tenminste één maand bedraagt. Aan eiser is een hoger straf opgelegd.”

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief II. Voor het overige merkt appellant op dat er namens hem, o.a. hoger beroep is ingesteld tegen het vonnis van de rechtbank Maastricht d.d. 21 september 2007 welke procedure thans nog loopt zodat het aldus maar de vraag is of appellant inderdaad de contra-indicatie kan worden tegengeworpen dat hij een gevaar

voor de openbare orde vormt althans of hem dienaangaande een verblijfsvergunning in het kader van het generaal pardon kan blijven worden onthouden. Appellant stelt derhalve dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief III

Ten onrechte heeft de rechtbank Assen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak overwogen dat: "Tot slot is de rechtbank van oordeel dat de bewaring op grond van de belangen van het minderjarig kind van eiser niet onrechtmatig is."

Toelichting: Appellant stelt dat ieder kind op grond van het EVRM en het IVRK recht heeft op gezins- en/of familieleven met zijn ouder(s). In casu wordt dit uiteraard bemoeilijkt doordat appellant vanwege vreemdelingenbewaring gedetineerd zit en daardoor niet of nauwelijks in staat is om zijn vader, appellant, te zien. Daarenboven komt nog dat ingevolge het IVRK, artikel 3, een bestuursorgaan bij elke beslissing die zij neemt, de belangen van het minderjarig kind als een essentieel onderdeel daarvan dient mee te wegen in de besluitvorming. Appellant stelt dat er in casu in ieder geval geen voldoende belangenafweging is gemaakt tussen het belang van het kind om zijn vader te kunnen blijven zien en het belang van verweerder om appellant in bewaring vast te houden terwijl appellant normaal gesproken in een AZC zou verblijven. Kortom, de bewaring is ten opzichte van de belangen van het kind wel onrechtmatig. Appellant stelt dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

Grief IV

Ten onrechte heeft de rechtbank Assen in strijd met het recht en/of het motiverings- dan wel zorgvuldigheidbeginsel in haar uitspraak overwogen dat: "Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen."

Toelichting: Appellant verwijst vooraleerst naar de toelichting van grief I t/m III, waarvan de inhoud hierbij als herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en als zodanig dient te worden beschouwd als ware dit eveneens de toelichting op grief IV. Appellant stelt derhalve

dan ook dat nu de rechtbank verweerder ten onrechte in diens stellingen is gevolgd, de bestreden uitspraak behoort te worden vernietigd en dat aan appellant een schadevergoeding dient te worden toegekend voor elke dag dat hij onrechtmatig in vreemdelingenbewaring heeft gezeten danwel zit.

REDENEN waarom appellant zich tot u wendt met het verzoek om:

1. het hoger beroepschrift d.d. 24 oktober 2007 gegrond te verklaren en rechtdoende;
2. de in hoger beroep bestreden uitspraak d.d. 18 oktober 2007 te vernietigen;
3. te bepalen dat de vreemdelingenbewaring van appellant met onmiddellijke ingang zal dienen te worden opgeheven;
4. te bepalen dat aan appellant een schadevergoeding zal dienen te worden toegekend voor elke dag waarop hij vanaf 24 september 2007 onrechtmatig in vreemdelingenbewaring gedetineerd heeft gezeten;
5. de Staat te veroordelen in de kosten van deze procedure, daarbij inbegrepen de kosten van appellant voor rechtsbijstand.

Hoogachtend,

mr. K. J. Meijer

bijlage: - uitspraak rechtbank Assen d.d. 18 oktober 2007 (Awb 07/36580)